

at man i enkelte Aar af Finantsperioden skulde kunne raade over det Overskud, som var vundet, efterat samtlige Udgifter vare dækkede, og der først endelig vilde blive tillagt Reserveresonden, som skulde oprettes, ikke saa stor, som naar Finantsperioden er længere. Udvalgets overveiende Fleertal har derfor, som sagt, ikke kunnet gaae ind paa det Forslag til en saadan Hovedforandring, som er stillet af det ærede Medlem til § 2. Hvad de af Udvalget selv til denne Paragraph stillede Ændringsforslag angaaer, hvoraf det første gaaer ud paa, at, hvor der staaer „til det kongelige Theater og Capel“, der skal første Gang i denne Paragraph sættes „til det kongelige Theater, det kongelige Capel derunder indbefattet“, saa er det, for at det i Lovens Begyndelse strax kan blive klart, at, hvor der tales om Theatret, er Capellet underforstaaet, der, idetmindste i denne Lov, er alene til Understøttelse for Theatret. Det er en Rættelse, som man har anseet hensigtsmæssig, og som jeg ikke behøver at komme tilbage til ved de følgende Paragrapher, hvor man overalt har foreslaaet, at Ordene „og Capellet“ skulde udgaae, efterat den Betydning, som man vilde have tillagt Benævnelsen „Theater“, som ogsaa omsfattende Capellet, allerede i Begyndelsen af § 2 er tydeligt udtalt. Til § 4, som gaaer ud paa, at Theatret selv overtager Omkostningerne ved Vedligeholdelsen af de til Brug overladte Bygninger, har Udvalget stillet det Ændringsforslag, at der i Slutningen skal tilføies: „at saavel disse Bygninger som de øvrige til Theatrets Brug bestemte Gjenstande forsvarligt vedligeholdes, bliver at paasee ved et aarligt Æstersyn.“ Jeg troer ikke, at det behøver nærmere at motiveres, hvad Betydningen af denne Tilføielse er, og at den idetmindste ikke kan ansees at være overflødig; thi en Revision, et Æstersyn med Hensyn til de mange forskjellige Eiendele, som Theatret har, vil sikkert ligesaameget være her paa rette Sted, som ved den store Mængde andre Statsinstitutioner, som ogsaa have Eiendele til Brug og Eiendele at vedligeholde og supplere med andre. Ved § 5 har Udvalget derimod gjort en Forandring og en Tilføielse, der er af en vigtigere Natur. I Lovudkastets § 5 hedder det nemlig,

„at Theatret og Capellet bestyres af en af Kongen udnævnt Directeur efter de nu gjældende Regulativer og Bestemmelser. Disse kunne, forsaavidt de ikke fastsattes eller ere fastsatte ved Lov, ændres og nye gives ved kongelig Resolution“. Endel af disse Regulativer og Bestemmelser ere, som bekendt, fra en ældre Tid, og det er ikke blot muligt, men efter deres Mening, hvis Stemme bør tillægges en særdeles Bægt, naar Talen er om Theatret, er det vist, at flere af disse Bestemmelser trænge til en Revision, at denne Revision derfor maa ønskes, eller at det idetmindste ved en Revision maa opklares for alle Vedkommende og for Enhver, der interesserer sig for Theatret, at disse Bestemmelser, der antages at trænge til en Revision, dog, naar alle Forhold afveies, ikke ere saa ufuldkomne, som de undertiden antages for at være. Det maa derfor ansees for vigtigt, og det forekom ogsaa Udvalget saaledes, at det ikke var nok, at det blev antydet i Paragraphen, at disse Bestemmelser og Regulativer kunne forændres ved kongelig Resolution, og at det ikke blot blev antydet, at de kunne, men ogsaa at de burde undergaae en Revision, for derefter at blive forandrede og erholde kongelig Stadsfæstelse. Men, naar nu Talen er om, at de Regler, der ikke saameget angaae, hvorefter Theatret skal administreres, som hvorledes mange af de Forhold skulle ordnes, der indgribe varigt i deres Interesse, som ere ansatte ved Theatret, som ved deres Kræfter, deres Flid og Talenter bidrage til at hæve den Anstalt, som skal virke til Smagens Forbedring i Landet, naar ikke blot deres pecuniære Interesse, men deres hele konstneriske Virksomhed er bunden til disse Regulativer og Bestemmelser, saa synes dog Intet mere billigt og mere naturligt, end at der gives disse samme Mænd Leilighed til at yttre sig over disse Regulativer og Bestemmelseres Natur og Indhold, og at fremkomme med deres Forslag, inden en endelig Afgjørelse finder Sted. Det er en Betragtning, som aldeles synes at stemme overens med den, hvorefter de fleste Forholds Ordning bliver opfattet i vor Tid, at der ogsaa ved Theatrets Bestyrelse bør finde en Indretning Sted, hvorved Afgang aabnes for